

Sygn. akt XVII GW 134/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku – XVII Wydział Własności Intelektualnej

w składzie

Przewodniczący **sędzia Wojciech Midziak**

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.04.2024 r. w Gdańsku sprawy

z powództwa **(...) sp. z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) spółce jawnej z siedzibą w R.**

o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki (...) sp. z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej (...) spółki jawnej z siedzibą w R. kwotę 6.137,- zł (sześć tysięcy sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. nakazuje ściągnąć od powódki (...) sp. z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 938,46 zł (dziewięćset trzydzieści osiem złotych czterdzieści sześć groszy) tytułem kosztów procesu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt XVII GW 134/22

UZASADNIENIE

Pozwem z 2 czerwca 2022 r. skierowanym przeciwko (...) spółce jawnej z siedzibą w R. **powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W.** domagała się:

1. zobowiązania pozwanej spółki na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (j.t. Dz.U. z 2022 r., poz. 1233; dalej także: u.z.n.k.) do zaniechania dalszego popełniania czynów nieuczciwej konkurencji, tj. zaprzestania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji na temat powódki i prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, w których zawarte są stwierdzenia, że:

a. powódka planuje na terenie gospodarstwa (...) budowę kompleksu hotelowego mogącego pomieścić 2000 gości;

b. planowana przez powódkę inwestycja hotelowa:

- ma stanowić największy tego typu obiekt na W.;

- wiąże się z zanieczyszczeniem jeziora Ł.;

- wiąże się ze znacznym przekształceniem krajobrazu;

c. w odniesieniu do planowanej przez powódkę inwestycji Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska wydała negatywną decyzję budowlaną ze względu na ingerencję tej inwestycji w otoczenie;

d. nieruchomość, na której powódka planuje realizację inwestycji:

- miała wartość 50 mln złotych i została przekazana inwestorowi za darmo;

- została przekazana inwestorowi jako działki rolne z innym – niż planowana inwestycja – przeznaczeniem;

e. jezioro Ł. jest praktycznie niezabudowane;

f. opublikowane przez pozwaną wizualizacje przedstawiają planowaną przez powódkę inwestycję;

2. nakazania pozwanej (na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 u.z.n.k.) usunięcia skutków niedozwolonych działań poprzez zobowiązanie jej do usunięcia w terminie 3 dni od uprawomocnienia się wyroku z fanpage'a (...) na portalu społecznościowym F. pod adresem (...) nieprawdziwych informacji, że

a. powódka planuje na terenie gospodarstwa (...) budowę kompleksu hotelowego mogącego pomieścić 2000 gości;

b. planowana przez powódkę inwestycja hotelowa:

- ma stanowić największy tego typu obiekt na (...)

- wiąże się z zanieczyszczeniem jeziora Ł.;

- wiąże się ze znacznym przekształceniem krajobrazu;

c. w odniesieniu do planowanej przez powódkę inwestycji Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska wydała negatywną decyzję budowlaną ze względu na ingerencję tej inwestycji w otoczenie;

d. nieruchomość, na której powódka planuje realizację inwestycji:

- miała wartość 50 mln złotych i została przekazana inwestorowi za darmo;

- została przekazana inwestorowi jako działki rolne z innym – niż planowana inwestycja – przeznaczeniem;

e. jezioro Ł. jest praktycznie niezabudowane;

f. opublikowane przez pozwaną wizualizacje przedstawiają planowaną przez powódkę inwestycję;

3. nakazania pozwanej (na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k.) w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, opublikowania na jej koszt za pomocą funkcjonalności „utwórz post”, na białym tle na fanpage'u (...) na portalu społecznościowym F. pod adresem (...) oświadczenia o treści:

„(...) sp.j. przeprasza firmę (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. za publiczne podanie nieprawdziwych informacji o rozmiarze, charakterze oraz wpływie na środowisko i Jezioro Ł. planowanej przez (...) sp. z o.o. sp. k. inwestycji.

(...) sp.j. przyznaje, że rozpowszechnianie przedmiotowych informacji stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji i zobowiązuje się zaniechać dokonywania dalszych czynów nieuczciwej konkurencji w przyszłości.”

bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów umniejszających znaczenie, powagę i rangę tekstu oświadczenia z zachowaniem wszelkich funkcjonalności serwisu (...) umożliwiających między innymi komentowanie tekstu przeprosin, wyrażanie na nie reakcji i ich dalsze udostępnianie przez użytkowników, oraz w sposób umożliwiający zapoznanie się z tekstem oświadczenia niezwłocznie po otwarciu strony internetowej, tj. z użyciem funkcji

„przypięcia”, która sytuuje opublikowany post na pierwszej pozycji strony głównej, oraz utrzymanie na niej przez okres 120 dni od opublikowania;

4. zasądzenia od pozwanej kwoty 100.000 zł na rzecz Muzeum (...) w O. tytułem zawinionego dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku;

5. zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Uzasadniając pozew powódka wskazała, że spółka (...) sp. z o.o. spółka komandytowa została utworzona w celu realizacji inwestycji hotelowej w miejscowości R. nad jeziorem Ł. oraz pełnienia roli operatora wybudowanego obiektu hotelowego. Celem planowanej inwestycji jest wybudowanie hotelu średniej wielkości, tj. na 300 – 350 pokoi.

Powodowa spółka twierdziła również, że informacje o przedmiotowej inwestycji wielokrotnie były podawane do publicznej wiadomości. Dotyczyło to ilości pokoi, planowanego obłożenia obiektu, lokalizacji obiektu na terenach dawnego gospodarstwa hodowlanego, sposobu zagospodarowania pozostałej części gruntu i parametrów budynku oraz planowanej oferty dla odwiedzających. W chwili wniesienia pozwu powódka oczekiwała na uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, by podjąć dalsze działania.

Powódka wskazała również, że przedmiotem działalności gospodarczej pozwanej spółki nad Jeziorem Ł. oraz nad innymi jeziorami – D. i P. – jest działalność turystyczna oraz działalność rekreacyjno-eventowa.

W dniu 29 marca 2022 r. pozwana opublikowała na swoim profilu w portalu F. – (...)– post, którego treść została ukazana na karcie 15 akt.

W ocenie powódki rozpowszechniane tam informacje były nieprawdziwe, wprowadzały w błąd, a przez opublikowanie ich pozwana miała na celu przysporzenie sobie korzyści i wyrządzenie szkody powódce.

Powódka wskazała na 8 informacji, które w jej ocenie nie odpowiadały prawdzie.

Pierwszą z tych informacji było stwierdzenie: „Obecnie na terenie Gospodarstwa (...) planowana jest budowa 4-piętrowego kompleksu hotelowego mogącego pomieścić do 2000 gości”. W ocenie powódki była to informacja nieprawdziwa, gdyż planowała postawienie tam hotelu trzykrotnie mniejszego, mającego ok. 300 – 350 pokoi, czyli mogącego pomieścić maksymalnie między 600 a 700 gości.

Drugą nieprawdziwą – zdaniem powódki – informacją było stwierdzenie, że „To byłby największy tego typu obiekt na (...).” Powódka argumentowała, że skoro planowała wybudowanie hotelu o 300 – 350 pokojach, to obiekt ten nie byłby największym na (...). Hotelem takim jest bowiem hotel (...), który posiada 689 pokoi dwuosobowych i jednoosobowych. Dodatkowo powódka twierdziła, że informacja ta miała na celu również wprowadzenie odbiorców w błąd co do skali inwestycji.

Kolejną nieprawdziwą według powodowej spółki informacją zawartą w przedmiotowym poście było stwierdzenie „Planowana inwestycja wiąże się z zanieczyszczeniem jeziora, znacznym przekształceniem krajobrazu, zanieczyszczeniem świetlnym, dużym obciążeniem okolicznych dróg leśnych i hałasem”. W ocenie powódki ta informacja jest nie tylko nieprawdziwa, ale również zarzuca powódce działanie z naruszeniem prawa – regulacji zapewniających zachowanie przewidzianych prawem standardów ochrony środowiska.

Również jako nieprawdziwą uznała powódka informację, że „Tej ingerencji w otoczenie świadoma jest Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, która sześciokrotnie wydała negatywną decyzję budowlaną. Przy siódmym wniosku dała milczącą zgodę zostawiając go bez odpowiedzi.” Powodowa spółka argumentowała, że fałszywość tej informacji polega przede wszystkim na tym, iż Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska nie wydała w ogóle żadnej decyzji administracyjnej dotyczącej przedmiotowej inwestycji. Poza tym, projekt planu zagospodarowania przestrzennego

obejmujący teren tej inwestycji uzyskał pozytywne uzgodnienie z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska. Po trzecie wreszcie, powódka zwróciła uwagę, że ani Generalna, ani Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska nie są organami wydającymi decyzje budowlane.

Piątą, nieprawdziwą w ocenie powódki informacją było to, że „tereny, pod budowę hotelu, warte ponad 50 mln złotych, inwestor otrzymał od Skarbu Państwa za darmo. Przekazane zostały one jako działki rolne z zupełnie innym przeznaczeniem.” Co do tej informacji powódka argumentowała, że, po pierwsze, teren przeznaczony pod tę inwestycję miał zdecydowanie niższą wartość. Wskazała również, że nieruchomości nie została przekazana przez Skarb Państwa inwestorowi, tylko Kościołowi Rzymskokatolickiemu w ramach rekompensaty za wywłaszczenia z czasów PRL na podstawie art. 70a Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej. Poza tym, przekazując tę nieruchomość nie określono jej przeznaczenia.

W ocenie powódki nieprawdziwą była również informacja, że „Jezioro Ł. jest praktycznie niezabudowane.” Powodowa spółka twierdziła, że wokół tego jeziora zlokalizowanych jest szereg zabudowanych nieruchomości, w tym nieruchomości, na których działalność gospodarczą prowadzi pozwana spółka. Znajdują się tam również ośrodki wypoczynkowe, zabudowania gospodarcze, rezydencje prywatne i inne budynki.

Siódmą informacją zawartą w przedmiotowym poście, która została uznana przez powódkę za nieprawdziwą, była następująca wypowiedź: „Chcielibyśmy, żeby te piękne tereny były dostępne dla każdego, ale turystyka powinna odbywać się z poszanowaniem dla otaczającej nas przyrody. Mamy obawy co do wpływu planowanej inwestycji na środowisko, dlatego zachęcamy do wsparcia nas w przeciwstawieniu się jej powstaniu lub wpłynięciu na zmianę jej formy.” Zdaniem powodowej spółki cytat ten zawiera sugestię, że powódka zamierza prowadzić działalność turystyczną blokując dostęp do Jeziora Ł. oraz bez poszanowania przyrody, a realizowana przez nią inwestycja będzie miała wpływ na środowisko. Według powódki jest to nieprawdziwa wiadomość mająca na celu wprowadzenie jej adresatów w błąd. Powódka argumentowała dalej, że wiadomość ta, niezależnie od jej charakteru jako czynu nieuczciwej konkurencji, ma na celu również pomówienie i poniżenie powódki w oczach opinii publicznej.

Ostatnią, ósmą nieprawdziwą – w ocenie powodowej spółki – wiadomością zawartą w tym poście jest informacja, że „Na zdjęciach widać Jezioro Ł. z lotu ptaka i rozmiary planowanej bryły.” Do wiadomości dołączone było również zdjęcie przedstawiające część brzegu jeziora Ł. wraz z naniesioną na to zdjęcie białą bryłą, która miała sugerować rozmiar i kształt planowanego hotelu. W ocenie powódki wizualizacja ta jest nieprawdziwa i nie pochodzi od niej, nie ma również nic wspólnego z planowaną inwestycją, która ma być dużo mniejsza.

W ocenie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. za celowością działań pozwanej spółki przemawia fakt, że prawdziwe informacje o inwestycji były wielokrotnie podawane do wiadomości publicznej i nie odpowiadają one tym, które przedstawiła pozwana.

Pozwana miałaby dążyć do stworzenia negatywnej atmosfery wokół inwestycji powódki, a przez to wpłynąć na nastroje mieszkańców i docelowo – na procedurę uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego dla tego obszaru. Zgodnie z twierdzeniami powódki jej działalność miałaby stanowić konkurencję dla działalności prowadzonej przez pozwaną nad jeziorem Ł.. Wskazywać na to miałby fakt, że w latach 2006 – 2015 pozwana dwukrotnie wnioskuje o dzierżawę lub sprzedaż gruntów, na których obecnie ma być prowadzona inwestycja.

Pozwana spółka została wezwana przez powódkę do usunięcia spornego wpisu i opublikowanie oświadczenia. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Powódka wskazała, że działania pozwanej polegały na rozpowszechnianiu informacji nieprawdziwych i wprowadzających w błąd, dotyczących powodowej spółki, a miały na celu zarówno przysporzenie korzyści pozwanej, jak i wyrządzenie szkody powódce, tj. stanowiły czyn nieuczciwej konkurencji z art. 14 ust. 1 u.z.n.k. W tym kontekście zagrożenia dla swojego interesu przez działania pozwanej strona powodowa upatrywała w możliwości wpłynięcia na

radnych Gminy S., na terenie której położona jest przedmiotowa nieruchomość, w związku z trwającą procedurą uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego i uniemożliwienia realizacji inwestycji.

W ocenie powódki świadomość pozwanej o tym, który podmiot jest inwestorem, nie ma znaczenia dla kwestii jej odpowiedzialności, ponieważ sporny post wprost odnosi się do inwestycji nad jeziorem Ł.. Ze względu na liczne publikacje dotyczące inwestycji negatywne informacje przedstawione przez pozwaną zostaną mimo wszystko powiązane z powódką.

W odpowiedzi na pozew **pozwana (...) spółka jawna z siedzibą w R.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów, a w przypadku jego nieprzedłożenia – według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty oraz poniesionymi kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana spółka zaprzeczyła twierdzeniom przedstawionym przez powódkę oraz podważyła zasadność roszczeń objętych pozwem. W szczególności zakwestionowała, by informacje opublikowane w spornym poście były nieprawdziwe lub wprowadzały w błąd oraz by dotyczyły powodowej spółki. Podniosła również, że twierdzenia powódki, jakoby pozwana miała wykreować sztuczny sprzeciw społeczny, a następnie skierować go przeciwko planowanej inwestycji, by wywrzeć wpływ na władze lokalne, nie został poparty żadnymi dowodami i znajduje oparcie jedynie w twierdzeniach przedstawionych przez stronę powodową.

W ocenie pozwanej między stronami nie zachodzi stosunek konkurencji. Wbrew twierdzeniom powódki przedmiotem działalności pozwanej są usługi rekreacyjno – sportowe, w tym działalność sportowo – szkoleniowa, a nie działalność hotelarska.

Pozwana wskazała również, że nie posiadała wiedzy na temat podmiotu będącego inwestorem odpowiedzialnym za realizację przedsięwzięcia budowlanego nad jeziorem Ł.. Zaprzeczyła przy tym, by to powódka występowała w takiej roli oraz by informacje takie były dostępne podmiotom spoza grona bezpośrednio zaangażowanego w inwestycję.

W ocenie pozwanej żadna z przedstawionych przez nią informacji nie jest sprzeczna z prawdą ani nie zagraża wprowadzeniem w błąd co do kształtu inwestycji. Ponadto pozwana spółka podniosła, że powodowa spółka nie wykazała żadnymi dowodami planowanych rozmiarów inwestycji, ponieważ na tym etapie inwestycji sama nimi nie dysponuje.

W obszernym uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (k. 185v. – 193v.) pozwana szczegółowo ustosunkowała się do poszczególnych zarzutów postawionych w pozwie pod adresem sformułowań zawartych w spornym poście.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana spółka prowadzi nad jeziorem Ł. działalność gospodarczą w zakresie turystyki i szkoleń. W okresie poprzedzającym przekazanie nieruchomości, na których planowana jest inwestycja hotelowa, na rzecz Archidiecezji W. również pozwana spółka dwukrotnie starała się o nabycie lub dzierżawę terenów tam położonych, ale bezskutecznie.

okoliczności bezsporne

(...) spółka komandytowa pod firmą (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W. została zawiązana jako spółka celowa w dniu 5 marca 2019 r. przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (jako komplementariusza), Archidiecezję W. (jako komandytariusza) i (...) sp. z o.o. (...) spółkę komandytową (jako komandytariusza). W umowie spółki (§ 11 ust. 2) Archidiecezja W. zobowiązała się do wniesienia do tworzonej spółki wkładu niepieniężnego w postaci prawa własności niezabudowanych nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości

R., w województwie (...), w powiecie (...), w gminie S., na których miała być realizowana inwestycja. Wniesienie tego wkładu zostało uzależnione od spełnienia następujących warunków (§ 11 ust. 3 umowy):

- zgoda Arcybiskupa Metropolity W.,
- zgoda Rady Ekonomicznej Archidiecezji W.,
- zgoda Kolegium Konsultorów Archidiecezji W.,
- zgoda Stolicy Apostolskiej,
- dla nieruchomości obowiązywać będzie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, z którego zapisów wynikać będzie, iż nieruchomości przeznaczone są na cele inne niż rolne.

okoliczności bezsporne

Jako podmioty związane z inwestycją nad Jeziorem Ł. publicznie wskazywano Grupę (...) S.A, Archidiecezję W. oraz „podmioty z Grupy (...)”.

dowody: wydruk artykułu opublikowanego na stronie(...)- k. 79 – 88; wydruki artykułów opublikowanych na stronie(...)- k. 92 – 97; wydruk artykułu opublikowanego na stronie(...)- k. 99 – 102, wydruk artykułu opublikowanego na stronie (...) – k. 146, wydruk artykułu opublikowanego na stronie (...) – k. 151 – 159; wydruk artykułu opublikowanego na stronie (...) – k. 260 – 261; wydruk artykułu opublikowanego na stronie (...)- k. 263 – 263v.; zeznania świadka K. T. – k. 620v. - 622

Na dzień wyrokowania właścicielem nieruchomości, na których ma być zlokalizowana przedmiotowa inwestycja hotelowa, jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w W., a więc inna spółka niż powódka. Spółka ta stała się właścicielem przedmiotowej nieruchomości na skutek jej wniesienia tytułem wkładu przez jednego ze współników, to jest Archidiecezję W..

Archidiecezja W. nabyła działki wchodzące w skład tej nieruchomości na podstawie umowy darowizny z 15 maja 2018 r. od Rzymskokatolickiej Parafii p.w. (...) w O. (w zakresie działki nr (...)) oraz od Rzymskokatolickiej Parafii p.w. (...) w O. (w zakresie działek nr (...)). Z kolei obie te parafie przedmiotowe nieruchomości otrzymały w 2017 r. od Skarbu Państwa nieodpłatnie na podstawie decyzji Wojewody (...) w trybie art. 70a Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

okoliczności bezsporne

Wniosek z 28.02.2018 r. o opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru gminy S. obejmującego między innymi nieruchomości, na których planowana jest przedmiotowa inwestycja, został złożony przez ówczesnego właściciela jednej z nieruchomości (działka nr (...)), czyli Rzymskokatolicką Parafię p.w. (...) w O..

okoliczność bezsporna

Planowana inwestycja była przedmiotem zainteresowania mediów o zasięgu regionalnym, jak i ogólnokrajowym, jak również (...), co znalazło wyraz między innymi w bardzo licznych uczestnictwie tych mieszkańców w dyskusjach publicznych nad wyłożonym planem zagospodarowania przestrzennego, które miały miejsce w świetlicy wiejskiej w P. w dniu 15 marca 2022 r. oraz w Gminnym Ośrodku (...) w S. w dniu 23 sierpnia 2022 r.

okoliczności bezsporne

Niektóre osoby były pozytywnie nastawione do tej inwestycji, inne natomiast zgłaszały liczne wątpliwości pod jej adresem (a właściwie pod adresem opracowywanego planu zagospodarowania przestrzennego kreującego ramy dla inwestycji), czy wręcz sprzeciwiały się jej.

okoliczności bezsporne

W dniu 29 marca 2022 r., czyli po pierwszej dyskusji publicznej nad wyłożonym planem zagospodarowania przestrzennego, na profilu (...) na portalu społecznościowym F. został opublikowany post o treści jak na karcie 15 akt sprawy.

okoliczność bezsporna

Pozwana spółka została wezwana przez powódkę do usunięcia spornego postu pismem z 6 kwietnia 2022 r.

okoliczność bezsporna

Sporny post na dzień wyrokowania w dalszym ciągu widnieje na profilu (...)w portalu społecznościowym F..

okoliczność bezsporna

Na dzień wyrokowania plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego między innymi nieruchomości, na których planowana jest sporna inwestycja, został już uchwalony przez Radę Gminy S. (uchwała (...) z 12 stycznia 2023 r.) i opublikowany w Dzienniku Urzędowym Województwa (...), choć niektóre zapisy tego planu zostały zaskarżone przez Wojewodę (...) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

okoliczności bezsporne

Dnia 29 maja 2023 r. zawiązana została przez całkowicie zależną od (...) S.A. spółkę (...) sp. z o.o. (...) sp. k. oraz Archidiecezję W. nowa spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna. Celem działalności tej spółki ma być realizacja projektu (...) polegającego na planowanym wzniesieniu i komercjalizacji hotelu z częścią rekreacyjną oraz wybudowanie kompleksu domów nad jeziorem Ł. w R.. Tytułem aportu do spółki tej Archidiecezja W. w dniu 7 grudnia 2023 r. wniosła prawa własności do dwóch nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości R., w gminie S., o łącznej powierzchni 15,46 ha w celu realizacji powyższego projektu.

Zmianie uległa również umowa powodowej spółki polegająca m.in. na zniesieniu zobowiązania Archidiecezji W. do wniesienia nieruchomości do tej spółki, jako że nie będzie ona w przyszłości służyła realizacji projektu.

okoliczność bezsporna

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny w przeważającej części był bezsporny między stronami. W tym zakresie Sąd ustalił go w oparciu przede wszystkim o oświadczenia stron złożone w formie pism procesowych oraz ustnie na rozprawie. Jedynie posiłkowo Sąd ustalając fakty w tym zakresie posiłkował się przedłożonymi przez strony dokumentami (lub ich odpisami), których autentyczność bądź zgodność z oryginałami nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Również Sąd nie miał żadnych wątpliwości w tym zakresie. Sąd przy swych ustaleniach oparł się również na informacjach zawartych w powszechnie dostępnych rejestrach państwowych (Portal Rejestrów Sądowych oraz Elektroniczne Księgi Wieczyste).

Natomiast w zakresie, w jakim stan faktyczny był sporny między stronami, Sąd ustalił go w oparciu o przedstawione przez strony dowody z dokumentów i zeznań świadka K. T., oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału zebranego w sprawie, stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sporne między stronami było bowiem to, czy pozwana spółka miała wiedzę, kto jest inwestorem spornego przedsięwzięcia, a w szczególności czy wiedziała, iż jest to powodowa spółka. W tym zakresie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych dokumentów w postaci wydruków artykułów prasowych z różnych portali informacyjnych oraz zeznań świadka K. T., że pozwana spółka mogła nie mieć wiedzy o tym, że to właśnie powódka będzie podmiotem odpowiedzialnym za realizację tej inwestycji. W żadnej bowiem publikacji nie pojawiała się firma powódki. Również

w wypowiedziach osób występujących z ramienia podmiotów zaangażowanych w to przedsięwzięcie zamieszczonych w tych artykułach ta firma się nie pojawia. Nawet świadek K. T., który uczestniczył w spotkaniach dotyczących opracowywanego planu zagospodarowania przestrzennego, przyznał, że na spotkaniach tych, wówczas, gdy zabierał głos, nie wskazywał konkretnie na powódkę, jako podmiot odpowiedzialny za tę inwestycję. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności jego zeznaniom, gdyż były one logiczne, spójne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd postanowił pominąć:

1. zgłoszony przez stronę pozwaną na rozprawie w dniu 27 października 2023 r. dowód z dokumentów – wyroków Sądu Rejonowego ((...))i Okręgowego ((...)) w O. z uzasadnieniami na podstawie art. 235² § 1 pkt 3 k.p.c. jako nieprzydatny dla wykazania danego faktu. Orzeczenia zapadły w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, więc wyrok uniewinniający nie jest wiążący dla Sądu rozpoznającejgo niniejszą sprawę;
2. zgłoszony przez stronę powodową na rozprawie w dniu 3 listopada 2023 r. dowód z dokumentu – wydruku z fanpage'u Stowarzyszenia (...) z dnia 29 kwietnia 2022 r. na podstawie art. 205¹² § 1 k.p.c. jako spóźniony.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny w ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie dalszych rozważań należy stwierdzić, że w ocenie Sądu osoby mieszkające lub prowadzące działalność gospodarczą wokół planowanej inwestycji, która niewątpliwie będzie miała istotny wpływ zarówno na wygląd terenu, stosunki lokalne panujące w otaczających miejscowościach (możliwość nowego zatrudnienia, przejeżdżające samochody budowy, a następnie gości hotelowych), jak również na przyrodę (szczególnie, że region, w którym planowana jest ta inwestycja, jest jeszcze relatywnie mało przekształcony przez człowieka i stanowi przyrodniczo bardzo cenną część Polski), mają pełne prawo wyrażać swe zaniepokojenie tym przedsięwzięciem. Mają pełne prawo do uzyskiwania wszelkich informacji dotyczących tej inwestycji oraz do podejmowania wszelkich zgodnych z prawem kroków zmierzających do przeciwstawienia się takiej inwestycji, jeśli argumenty przemawiające za jej powstaniem ich nie przekonują, czy też wpłynięcia na jej rozmiar i kształt. Zdaniem Sądu przedmiotowy post wpisuje się właśnie w te działania.

Oczywiście nawet najbardziej szczytny cel, jaki przyświecałby umieszczeniu takiego wpisu na F. nie zwalniałby osoby odpowiedzialnej za prowadzenie danego fanpage'a od odpowiedzialności (czy to cywilnej, czy karnej) w przypadku, jeśli naruszałby on obowiązujące przepisy, dobra osobiste osób trzecich lub był sprzeczny z zasadami współżycia społecznego.

Powódka oparła żądania pozwu o treść art. 14 ust. 1 u.z.n.k., tj. o rozpowszechnienie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o inwestycji nad jeziorem Ł., w której powodowa spółka miałaby być inwestorem, w formie postu zamieszczone na profilu pozwanej spółki na portalu społecznościowym F. w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody.

W związku z powyższym skierowała przeciwko pozwanej roszczenia z art. 18 ust. 1 – 3 tej Ustawy żądając nakazania zaniechania niedozwolonych działań, usunięcia ich skutków, złożenia oświadczenia o wskazanej treści i we wskazanej formie oraz wpłaty określonej kwoty na cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego.

Aby można było uznać, że podmiot dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 14 ust. 1 u.z.n.k. należy wykazać nie tylko to, że rozpowszechniał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd wiadomości o swoim lub innym przedsiębiorcy albo przedsiębiorstwie. Przesłanką odpowiedzialności jest jednocześnie działanie nakierowane na wyrządzenie szkody lub przysporzenie korzyści.

W przedmiotowej sprawie strony pozostawały zgodne co do faktu opublikowania postu na profilu pozwanej spółki na portalu F., jego treści oraz faktu, iż nadal jest on udostępniony. Spór zogniskował się wokół oceny informacji tam

przedstawionych w kontekście ich prawdziwości oraz możliwości wyrządzenia szkody przez tę informację powodowej spółce lub przysporzeniu korzyści pozwanej spółce.

W oparciu o wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego Sąd stwierdził, iż część informacji zawartych w poście jest faktycznie nieprawdziwa. W szczególności odnosi się to do wydania przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska sześciokrotnie odmownej decyzji w przedmiocie wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę. Wskazana informacja jest sprzeczna z rzeczywistością w sposób oczywisty. Również nie było żadnych podstaw do tego, aby na zdjęciu zamieszczonym w analizowanym poście umieścić akurat taką bryłę rzekomo planowanego hotelu. Z żadnych dostępnych na dzień umieszczenia tego postu informacji (lub późniejszych) nie wynikało, aby tak właśnie miał wyglądać ten hotel.

Natomiast na obecnym etapie część informacji zamieszczonych w spornym poście jest niemożliwa do zweryfikowania biorąc za kryterium ich zgodność z prawdą. Dotyczy to chociażby informacji o ostatecznych rozmiarach, jakie mają osiągnąć obiekty objęte inwestycją. Jak wskazała powódka uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi dopiero początek dalszych działań, których celem będzie uzyskanie odpowiednich uzgodnień, ocen i decyzji, szczególnie w zakresie oddziaływania inwestycji na środowisko.

W ocenie Sądu poza sporem pozostaje zgodność z prawem planowanej inwestycji w zakresie wymogów stawianych przez przepisy z tego względu, iż w innym wypadku niemożliwym byłby odbiór gotowej inwestycji i oddanie hotelu wraz z pozostałą infrastrukturą do użytkowania.

Jednak zgodność planowanej inwestycji oraz jej realizacji z obowiązującymi przepisami m.in. w zakresie ochrony środowiska nie oznacza jeszcze, że na pewno nie dojdzie do zanieczyszczenia jeziora (choćby w sposób niezamierzony), zanieczyszczenia świetlnego, dużego obciążenia okolicznych dróg leśnych, czy też, że prowadzona budowa, a następnie eksploatacja kompleksu hotelowego nie będą generować hałasu. Nawet mieszczące się w obowiązujących normach natężenia czynników szkodliwych dla środowiska (hałas, zanieczyszczenie świetlne), czy natężenie ruchu na drogach dojazdowych do budowy, mogą być uznawane za uciążliwe i niepożądane.

W związku z tym w terminie publikacji spornego postu, jak również na dzień wyrokowania, niemożliwa do zweryfikowania jest przedstawiona w tym poście teza dotycząca oddziaływania na środowisko naturalne w obszarze jeziora Ł., czy to przez zanieczyszczenie świetlne, zanieczyszczenie hałasem czy negatywnym wpływem na samo jezioro.

Należy przy tym zauważyć, że pozwana spółka nie była jedynym podmiotem, który wyrażał zastrzeżenia i obawy co do konsekwencji przeprowadzenia inwestycji hotelarskiej nad jeziorem Ł.. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego działania przeciwko inwestycji i poprzedzającym ją planowi zagospodarowania przestrzennego były podejmowane nie tylko przez pozwaną. Zaangażowana była znaczna grupa mieszkańców miejscowości położonych nad jeziorem, jak również media regionalne i ogólnokrajowe.

Jak wskazano wyżej przesłanką popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji z art. 14 ust. 1 u.z.n.k. jest, poza samym działaniem strony w sposób tam określony, ukierunkowanie tego działania na wyrządzenie szkody innemu przedsiębiorcy lub osiągnięcie korzyści.

Swoją szkodę strona powodowa uzasadniała działaniem w charakterze inwestora w związku z budową obiektu hotelowego nad jeziorem Ł.. Pozwana spółka konsekwentnie kwestionowała, aby właśnie powódka była inwestorem, czy też podmiotem prowadzącym jakiegokolwiek działania związane z tym przedsięwzięciem. W konsekwencji powódka winna była wykazać, że była przedsiębiorcą, któremu zamieszczenie nieprawdziwej informacji przez pozwaną mogło wyrządzić jakąkolwiek szkodę. W toku procesu okoliczność ta nie została przez powódkę wykazana. Powódka w toku niniejszego postępowania nie przedstawiła choćby jednego dowodu (poza oświadczeniami jej organów), że faktycznie podejmowała jakiegokolwiek działania związane z tą inwestycją.

Należy przy tym jeszcze raz podkreślić, że na podstawie publicznie dostępnych informacji zarówno pozwana, jak i inne osoby mogły być przekonane, że inwestycję tę prowadzi albo Archidiecezja W., albo (...) S.A., albo inne – bliżej nie zidentyfikowane – „podmioty z Grupy (...)”.

Nic natomiast nie wskazuje, aby z tą inwestycją związana była powodowa spółka (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W.. Informacje takie zawiera co prawda umowa tej spółki oraz wynikają one z jej oświadczeń, jednakże w ocenie Sądu nie przedstawiono dowodów, z których można by wywieść, że powodowa spółka działała aktywnie na rzecz tej inwestycji, a w konsekwencji, że wpis zamieszczony na fanpage’u pozwanej spółki na F. faktycznie mógł – choćby potencjalnie – wyrządzić szkodę właśnie powodce.

Powódka nie była podmiotem wniosku o uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Również w czasie spotkań związanych z wyłożeniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osoba reprezentująca inwestora (świadek K. T.) przedstawiał się jako związany z (...) S.A.

Jak wynika z dowodów przedłożonych przez stronę pozwaną miało miejsce powołanie kolejnej spółki, która ma prowadzić wskazaną inwestycję - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna.

W oparciu o powyższe Sąd stwierdził, że nie została wykazana istotna okoliczność, z której powódka wywodziła swoje roszczenia, tj. by to ona była przedsiębiorcą faktycznie działającym na rzecz realizacji tej inwestycji, czego konsekwencją byłoby zagrożenie wystąpieniem szkody po jej stronie w związku z publikacją spornego postu.

Kluczowe jest w kontekście tych rozważań wskazanie na postać szkody przywołaną przez samą powódkę. W swoich pismach procesowych wskazała, iż grożącą jej w związku z działaniami pozwanej szkodą miało być uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego postanowienia uniemożliwią realizację zaplanowanej inwestycji.

Pomijając już w tym miejscu fakt, że z wnioskiem o uchwalenie tego planu wystąpił zupełnie inny podmiot, to należy zauważyć, iż ten miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został uchwalony przez Radę Gminy S. uchwałą z 12 stycznia 2023 r., a jego postanowienia pozwalają na wybudowanie hotelu wraz z całym kompleksem zgodnie z dotychczasowymi założeniami.

Ciężarem procesowym spoczywającym na powodowej spółce było wykazanie, iż działania pozwanej (zamieszczenie postu) utrudniły uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w spodziewanym kształcie lub spowodowały konieczność modyfikacji dotychczasowych założeń lub w inny sposób wiązały się z koniecznością poniesienia kosztów przez powódkę. Zdaniem Sądu powodowa spółka żadnych z tych okoliczności nie wykazała.

Nie sposób było również przyjąć, aby zamieszczenie tego postu miało na celu przysporzenie korzyści pozwanej. Twierdzenia powódki o działaniach podejmowanych przez pozwaną w celu wydzierżawienia lub nabycia gruntów objętych teraz przedmiotową inwestycją pozostawały irrelewantne dla sprawy. Strona powodowa nie wykazała, by pozwana podejmowała jakiegokolwiek późniejsze działania zmierzające do uzyskania prawa do tych nieruchomości, więc nie można było uznać tej okoliczności jako przesłanki stojącej za zamieszczeniem spornego wpisu na F.. Tak samo Sąd ocenił twierdzenia powodowej spółki, jakoby spółka (...) podejmowała działania zmierzające do prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec powódki.

Rozważania w przedmiocie spełnienia przez działanie pozwanej przesłanek z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. również nie pozwalały na uznanie, iż pozwanej może być przepisana odpowiedzialność.

Mimo możliwości uznania, że chociażby zamieszczenie przez pozwaną w poście wizualizacji przedstawiającej niezgodny z dostępnymi informacjami rozmiar planowanego hotelu mogłoby zostać uznane za działanie sprzeczne z dobrymi obyczajami, jednakże, w ocenie Sądu, nadal nie został wykazany interes powodowej spółki, który miałoby naruszać to działanie.

W konsekwencji należy stwierdzić, że niezależnie od wszystkich pozostałych okoliczności szczegółowo omówionych powyżej powodowa spółka nie wykazała istnienia po jej stronie legitymacji czynnej w niniejszym procesie. Nie wykazała, aby to właśnie ona była tym przedsiębiorcą, w stosunku do którego pozwana dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 14 ust. 1 u.z.n.k., czy też aby była tym przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 3 ust. 1 u.z.n.k., którego interesy zostały zagrożone lub naruszone działaniami pozwanej.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd w punkcie I. wyroku na podstawie art. 18 ust. 1 u.z.n.k. a contrario powództwo oddalił uznając, że powodowa spółka nie wykazała, aby była tym przedsiębiorcą, którego interesy zostały zagrożone lub naruszone działaniami pozwanej spółki, oraz aby pozwana spółka dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji wskazanego czy to w art. 14 ust. 1 u.z.n.k., czy też art. 3 ust. 1 u.z.n.k.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II. wyroku na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu i biorąc pod uwagę treść art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., obciążając nimi stronę powodową, jako przegrywającą sprawę w całości.

Na koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 6.120 złotych, które ustalono na podstawie § 2 pkt 6 oraz § 14 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 z późniejszą zmianą), oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. Należy wyjaśnić, że ponieważ w powyższym Rozporządzeniu nie ustalono wysokości stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy z zakresu zapobiegania i zwalczania nieuczciwej konkurencji, Sąd przyjął – co do roszczeń niepieniężnych – wysokość stawki minimalnej w sprawie o najbardziej zbliżonym charakterze, czyli w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie - sądem ochrony konkurencji i konsumentów w sprawie z zakresu ochrony konkurencji (720,- zł).

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 6.137,- złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

W punkcie III. wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1144 z późn. zm.) o obowiązku zwrotu przez powódkę kwoty 938,46 złotych kosztów tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Gdańsku tytułem zwrotu sumy kosztów stawiennictwa na rozprawie w dniu 3 listopada 2023 r. dwóch świadków, przyznanych postanowieniami Sądu z dnia 22 listopada 2023 r. (k. 632 i 633).